

Resolució 393/2017/2017, de 28 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 468/2017

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona.

Informació reclamada: Diverses sol·licituds d'accions municipals.

Sentit de la Resolució: Inadmissió perquè el sol·licitat no és informació pública.

Resum: La legislació de règim local (inclòs el ROM de l'Ajuntament de Barcelona) fa una regulació diferent, tant substantiva, com de procediment, de les sol·licituds d'informació municipal, per una banda, i dels precs i preguntes, per l'altra. La via de reclamació davant la GAIP no és procedent en relació amb iniciatives d'electes locals que s'identifiquen com a precs o preguntes i que invoquen la normativa reguladora d'aquestes figures, encara que a vegades el seu contingut materialment comporti sol·licituds d'informació, perquè no són manifestacions de l'exercici del dret d'accés a la informació pública, sinó d'altres drets de participació política.

Paraules clau: Ajuntament. Electes locals. Informació pública. Reclamació contra silenci. Manca d'objecte. Precs i preguntes.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 10 de novembre de 2017 entra a la GAIP la Reclamació 468/2017, presentada pel Grup municipal popular (GMP) contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. Entre els mesos d'octubre i principis de novembre de 2017 el GMP presenta diverses sol·licituds a l'Ajuntament de Barcelona, que adjunta a la Reclamació. Invocant els articles 64.1 i 98 del Reglament orgànic municipal (ROM) formula diversos precs que tenen per objecte:
 - La retirada de pancartes.
 - La retirada de cartells.
 - La retirada d'una lona publicitària.
 - La retirada d'una bandera.

- El trasllat al GMP d'una determinada documentació municipal.

Així mateix, invocant els articles 64.2 i 98 del ROM planteja al govern municipal diverses preguntes:

- Sobre el cost d'un acte polític o institucional.
- Les raons per les que s'han col·locat plafons a la via pública i la petició que siguin retirats.
- Diverses qüestions sobre la instal·lació de lones publicitàries a façanes.
- Sobre les accions que té previst dur a terme l'Ajuntament en relació amb unes denúncies d'agressions sexuals.
- Diverses qüestions sobre l'ocupació d'espai públic amb motiu d'una mobilització política o social.
- Sobre si el govern municipal tenia coneixement de què diversos membres de l'Ajuntament haurien utilitzat un escenari de les Festes de la Mercè per difondre missatges polítics.

3. La Reclamació presentada el 10 de novembre de 2017 es motiva en el fet que el Govern municipal no hauria contestat a cap de les iniciatives indicades a l'antecedent anterior.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la Reclamació

Aquesta Reclamació no es pot admetre a tràmit perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, incomplint d'aquesta manera el requisit bàsic d'admissibilitat de les reclamacions establert per l'article 33.2 RGAIP.

Efectivament, dels enunciats de l'antecedent 2 es pot deduir fàcilment que l'objecte de les sol·licituds de les que deriva aquesta Reclamació no són sol·licituds d'informació pública, sinó altres iniciatives de control polític del govern municipal: precs i preguntes. I el dret a la informació de la respectiva corporació que ostenten els electes locals, que ve a ser una especialitat del dret general d'accés a la informació pública, està sotmès a un règim jurídic diferent del que la legislació de règim local estableix per als precs i preguntes (que, a més, moltes vegades no tenen materialment per objecte informació pública, sinó altres actuacions municipals, com és el cas de la major part de les apuntades a l'antecedent 2).

La Resolució de la GAIP 66/2017, que va resoldre també la inadmissió de diverses reclamacions acumulades presentades pel mateix GMP contra l'Ajuntament de Barcelona, va considerar que la normativa de règim local fa una regulació diferent per a les figures dels precs i de les preguntes de la

que la mateixa legislació estableix per a l'accés dels electes locals a la informació. La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local (LRBRL) es refereix al dret dels electes a formular precis, preguntes i mocions (i també a sol·licitar sessions extraordinàries dels òrgans col·legiats dels que en són membres, a participar a les seves sessions i votacions, a conèixer amb antelació les convocatòries i a tenir a la seva disposició la documentació corresponent) al seu article 46; en canvi, el seu dret d'accés a la informació és regulat al 77, que obliga al govern municipal a resoldre les sol·licituds en el termini màxim de cinc dies. Aquesta dualitat en la regulació d'una i de les altres iniciatives es manifesta també al Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC), que dedica l'article 164 a regular amb un cert detall el dret dels electes locals a la informació, mentre que el seu dret a formular precis i preguntes i a la participació en els òrgans col·legiats és regulat a altres preceptes (articles 98 a 103 i 165). Coherentment amb la diversitat de regulacions legals que s'acaba d'assenyalar, el ROM de l'Ajuntament de Barcelona fa una regulació separada del dret dels seus regidors i regidores a la informació (que és objecte de regulació molt detallada per part del seu article 12, dins del Títol II del ROM, sobre regidors i regidores) i dels precis i preguntes (articles 64 i 98, dins del Títol IV, relatiu al règim de funcionament dels òrgans municipals), i fins i tot preveu procediments diferents per exercir un i altre tipus d'iniciatives.

Tot i que sovint poden tenir trets comuns (per exemple, a vegades l'objecte de determinats precis i preguntes és obtenir informació i unes i altres iniciatives poden servir per exercir funcions de control del govern municipal), precis i preguntes, per una banda, i sol·licituds d'informació, per l'altra, tenen significació i dinàmiques diferents. Mentre que les sol·licituds d'informació són manifestació del dret a la informació, que és objecte d'una regulació precisa per la legislació de règim local (fins al punt de garantir que han de ser objecte de resolució administrativa, que es presumeix estimatòria en cas de silenci administratiu) i es pot exercir de forma autònoma, amb diversitat de contextos i finalitats, els precis i preguntes són iniciatives de naturalesa molt més política que estrictament jurídica (no està clar que s'hagin de resoldre per acte administratiu i menys encara que la manca de resolució expressa en termini tingui efectes estimatoris, com és el cas de les sol·licituds d'informació), sovint vinculades al desenvolupament de les sessions dels òrgans col·legiats, fins al punt que poden formar part del seu ordre del dia, amb continguts usualment més relacionats amb l'impuls (els precis) o el captament (les preguntes), que amb la sol·licitud d'informació en sentit estricte, i si el seu objecte és aquest darrer, poden abastar el requeriment d'elaborar informació sobre un assumpte determinat i no limitar-se, com passa amb les sol·licituds d'informació en sentit estricte, a accedir a la informació existent; probablement per això, el termini donat per resoldre els precis i preguntes (un mes) és substancialment més llarg que el previst per a les sol·licituds d'informació (5 dies segons l'article 12 del ROM).

Aquesta diversitat de regulacions és perfectament coneguda pels reclamants, a qui la Resolució 66/2017, entre altres, els va inadmetre diverses reclamacions pel motiu de tenir per objecte precis o

preguntes i no sol·licituds d'informació pública, i també perquè el mateix grup municipal ha presentat sol·licituds d'informació a l'Ajuntament, invocant l'article 12 del ROM, i no els 64 i 98 (és el cas, entre altres, de les seves Reclamacions 520/2016, 556/2016 i 557/2016).

És molt qüestionable que es puguin servir d'un procediment de garantia instituït per l'LTAIPBG amb la finalitat de fer efectiu el dret d'accés a la informació pública, com és la Reclamació davant la GAIP, iniciatives que s'anomenen a si mateixes com a precés o preguntes (defugint voluntàriament de sol·licituds d'informació), que s'emparen explícitament en preceptes diferents dels que regulen l'accés a la informació per part dels mateixos electes locals i que, a sobre, en molts casos materialment no demanen informació pública. Les sol·licituds que són objecte d'aquesta Reclamació han estat presentades explícitament no com a sol·licituds d'informació pública, sinó com a precés o preguntes, i el GMP les empara invocant els preceptes normatius relatius als precés i preguntes, sense fer esment als que regulen les sol·licituds d'informació pública. Amb aquests antecedents està clar que hi ha una voluntat deliberada del Grup reclamant de fonamentar aquelles iniciatives en els articles 64.2 i 98 del ROM, i no en el 12, que és precisament el que regula el dret d'accés a la informació municipal; en aquestes circumstàncies, el règim aplicable a aquelles iniciatives és el que correspon formalment a la seva denominació i a les disposicions invocades, amb independència que en algun dels casos el seu contingut, o part d'ell, consisteixi a demanar informació pública.

Ateses les anteriors consideracions, resulta procedent resoldre la inadmissió d'aquesta Reclamació, ja que les iniciatives de control municipal de les que deriva no són sol·licituds d'informació, sinó precés i preguntes, i per tant incompleix el requisit d'admissibilitat de l'article 33.2 RGAIP, ja que no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, sinó altres manifestacions del dret de participació política i de les funcions de control dels electes locals.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 de novembre de 2017, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 468/2017, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 468/2017 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 28 de novembre de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.